

פרשת בא

וַיִּקְרָא פְּרַעֲה אֶל-מִשֶׁה, וַיֹּאמֶר לָכוּ עֲבָדוּ אֶת ה'

רַק צִאֲנֶכֶם וּבְקִרְכֶם, יֵצֵג:

גַּם-טַפְּכֶם, יֵלְךְ עִמָּכֶם (שמות י, כד)

וַיִּקְרָא לְמִשֶׁה וּלְאַהֲרֹן לֵילָה, וַיֹּאמֶר קוּמוּ צְאוּ מִתּוֹךְ עַמִּי--גַּם-אַתֶּם,

גַּם-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל; וּלְכוּ עֲבָדוּ אֶת-ה' כְּדַבַּרְכֶם. (שמות יב, לא)

מדרש אגדה (בובר) שמות פרשת בא סימן יט

וַיִּקְרָא לְמִשֶׁה וּלְאַהֲרֹן. הִיא הוֹלֵךְ וְקוֹרֵא בְלֵילָה בְּכָל שׁוֹק וְשׁוֹק וְאוֹמֵר הֵיכָן הוּא מִשֶׁה וְהֵיכָן הוּא דָר, וְהֵיוּ בְּנֵיהֶם שֶׁל יִשְׂרָאֵל מִשְׁחַקִּין בּוּ, וְאוֹמְרִים לוֹ פְּרַעֲה לֵהֵיכָן אַתָּה הוֹלֵךְ, וְהוּא אוֹמֵר לָהֶם לְמִשֶׁה אֲנִי מִבְּקֶשׁ, וְהֵם אוֹמְרִים לוֹ כֹּאן הוּא דָר וּמִשְׁחַקִּים בּוּ. עַד שֶׁעַמַּד עָלָיו [אָמַר לוֹ פְּרַעֲה] קוּמוּ צְאוּ מִתּוֹךְ עַמִּי.

לאחר מכת בכורות פרעה נחרד ומחפש את משה ואהרן. לאחר שציוה עליהם להתרחק מארמונו, עליו לצאת ממנו בעצמו, כדי למוצאם. ילדי ישראל המתרוצצים ברחובות (מדוע אינם ישנים בחצות הלילה?) מהתלים בפרעה ושולחים אותו בחיפושיו לכתובת אחרת ושגויה בכל פעם.

כבר מתחילת המאבק של פרעה בעם ישראל בפרשת שמות נוכחים הילדים. זה מתחיל בגזרה האכזרית להרוג את הבנים בלידה, ואחר כך בהשלכה ליאור. התוכניות של פרעה משתבשות כאשר בתו, בת פרעה, לוקחת אליה את משה ומגדלת אותו, ומושיעם של ישראל זוכה מילדות לחינוך הטוב ביותר. אחד הכישורים הנחוצים למנהיג הוא היכולת לנהל משא ומתן מוצלח. במפגשים של משה ואהרן עם פרעה הילדים ממשיכים להיות נוכחים בתוך המו"מ – האם הטף ישאר במצרים, האם הטף יצא לעבוד את ה' במדבר?

לפני מכת בכורות פרעה אומר למשה ואהרן: בסדר, גם-טַפְּכֶם, יֵלְךְ עִמָּכֶם, ומתעקש שהצאן ישאר במצרים.

מרגע זה פושטת השמועה בקרב בני ישראל – יוצאים ממצרים מחר בבוקר. עוד תהיה מכת בכורות, אבל במשא ומתן כבר יש הכרעה. בהמות וצאן זה רק עוד כמה פרטים טכניים, העיקר הושג – הילדים, הטף, התינוקות, שהיו בלב המאבק של פרעה בבני ישראל יצאו וידם על העליונה.

פתיק שולחן ערוך לפרשת בא את תמונת שולחן השבת של משפחת ל"ץ המעוצב בהשראת פרשת השבוע, ודבר תורה המתאים לשיחה משפחתית ליד שולחן שבת - [/https://shabbatable.blog](https://shabbatable.blog)

בס"ד, ברוך המכין מצעדי גבר, שבט תשפ"א, לזכותו של יעקב בן אסתר

האם באמת פרעה חשב שבני ישראל ילכו לעבוד את ה' ללא הטף? הוא ידע שלא. כוונתו באיסור הראשוני על יציאת הילדים ממצרים היה כדי להחזיק את הוריהם במצרים, ולמנוע מהם לעבוד את ה'. על כן ילדי בני ישראל לא הולכים לישון בלילה של מכת בכורות, אלא חוגגים. הילדים שנצלו מגזרות המוות של פרעה יודעים שהם אוטוטו יוצאים אל ארץ החיים. על הרעיון הזה חשבתי בעקבות מדרש תנחומא שמדגיש את תעלוליהם ושמחתם של ילדי בני ישראל. לאחר מכת בכורות אומר פרעה למשה ואהרן קומו צאו מתוך עמי. ומוסיף גם-אתם, גם-בני ישראל (שמות יב, לא). מי הם "גם אתם"? אולי אלו ילדי בני ישראל הטף הטופף (והמתרוצץ) ברחובות מצריים בין משה ואהרן לפרעה.

פעם שאלו אותי מה ההבדל בין שיעורי התורה שאני מלמדת בבית אבות לשיעורי התורה שאני מלמדת את הילדים בבית הכנסת. עניתי שבשתי הקבוצות אני מלמדת כמעט את אותו הדבר, אבל שבקבוצת הילדים אנחנו לא מדברים על המוות ובבית האבות כן. השבוע הילדים ערכו את השולחן בעצמם וגם למדו את הרשה ובחרו את הנושא בעצמם. תמונת השולחן עוסקת במכת בכורות, במוות של הילדים הבכורות ובבהמות במתות. ילדים יודעים שיש מוות בעולם, ולא מפחדים לעסוק בו. מילדי השכלתי. לכל זמן ועת לכל חפץ (ונושא).

ליד שולחן השבת נזכר בתעלולי ילדות. נספר הורים לילדים וילדים להורים, מה עשינו, ומה השגנו בתעלול.

שבת שלום וגאולה, מגילי והמשפחה